

F. t. 1. om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v.

med det, der benyttes af de personer eller selskaber, som udøver en bestemmende indflydelse på selskabet.

Til § 11.

Om baggrunden for denne bestemmelse henvises til det under de almindelige bemærkninger anførte.

Til § 12.

Bestemmelserne i stk. 1 og 2 tilsigter at ramme forsøg på omgåelse af skattepligten i tilfælde, hvor erhvervsvirksomhed her i landet udøves af et datterselskab af et udenlandsk moderselskab eller som en filialvirksomhed af en i udlandet beliggende hovedvirksomhed, og hvor det kan befrygtes, at man ved regnskabsmæssige manipulationer og vilkårlige kalkulationer søger at reducere datterselskabets eller filialens regnskabsmæssige overskud og dermed den her i landet skattepligtige indkomst. Bestemmelsen afgiver en udtrykkelig hjemmel for de skatteliggende myndigheder til i sådanne tilfælde at tilsidesætte regnskaberne og ansætte indkomsten på grundlag af et skøn over, hvilken fortjeneste der under frie vilkår må antages at ville være opnået på grundlag af den stedfundne omsætning. Dette princip følges allerede nu i praksis, og må siges at have vundet almindelig international hævd, bl. a. også ved afslutningen af aftaler til undgåelse af dobbeltbeskatning.

Bestemmelsen i stk. 3 omhandler udenlandske forsikringsselskaber, der driver virksomhed her i landet.

I den gældende statsskattelovs § 6, stk. 3, indeholdes der en bestemmelse, hvorefter den „Regeringen“ ved lov nr. 115 af 16. april 1907, nu lov nr. 299 af 30. juni 1922 § 51, stk. 4, givne bemyndigelse til at give særlige regler med hensyn til ansættelsen af indkomsten for udenlandske livsforsikringsselskaber med virksomhed her i landet også skal komme til anvendelse på andre udenlandske forsikringsselskaber end livsforsikringsselskaber, og da navnlig således, at man som skattepligtig indkomst her i landet behandler den del af selskabets samlede overskud, der svarer til forholdet mellem dets brutto-præmieindtægt her i landet og dets samlede brutto-præmieindtægt. Da den angivne opgørelsesmåde som regel vil være den mest hensigtsmæssige, har man i den foreslåede lovbestemmelse umiddelbart foreskrevet dens anvendelse. Man har imidlertid i praksis været ude for ganske enkelte tilfælde, hvor anvendelsen af den nævnte opgørelsesmetode ville føre til urimelige resultater, og der er derfor ved den foreslåede bestemmelse åbnet mulighed for, hvor det skønnes

påkrævet, at tillade en anden opgørelsesmåde anvendt.

Til § 13.

Nr. 1. Bestemmelsen om, at overkurs ved aktieemissioner ikke skal medregnes til selskabets skattepligtige indkomst, svarer til den i den nu-gældende statsskattelovs § 4, sidste stykke, indeholdte regel.

Nr. 2. Efter de nugældende regler vil et selskab, som modtager aktieudbytte fra et andet selskab, blive indkomstbeskattet af dette udbytte, uanset at udbyttet allerede har været undergivet beskatning hos det udbyttegivende selskab. For at afbøde en sådan dobbeltbeskatning er der i statsskattelovens § 37, stk. 3 og 4, givet finansministeren bemyndigelse til at tilstå moderselskabet en fritagelse for eller nedsættelse af skatten af udbyttet fra datterselskabet. Sådant lempelse kan dog kun tilstås i tilfælde, hvor moderselskabet ejer og i hele det pågældende driftsår har ejet mindst 50 pct. af aktiekapitalen i datterselskabet, og kan ikke overstige det beløb, som det påhviler datterselskabet at udrede i indkomstskat af det pågældende udbytte. Med hensyn til den overordentlige indkomstskat af aktieselskaber indeholdes der i de årlige udskrivningslove en videregående regel for så vidt angår selskaber, hvis eneste faktiske virksomhed det er at eje og administrere aktier i et bestemt andet selskab, idet i disse tilfælde lempelse kan ydes, når blot moderselskabet i hele det pågældende driftsår har ejet mindst 25 pct. af aktiekapitalen i det pågældende selskab.

Når man må erkende, at den dobbeltbeskatning, der opstår, når et selskabs udbytte på sin vej til de personlige aktionærer indgår i et andet selskabs skattepligtige indkomst, i almindelighed virker urimeligt tyngende og i tilfælde, hvor udbyttet passerer gennem flere selskaber, kan medføre, at det beskæres uforholdsmæssigt stærkt af de gentagne beskatninger, forekommer den i den gældende lovgivning valgte form for fritagelse mindre hensigtsmæssig, idet den formelt fremtræder som en bevillingssag og først etableres, efter at skatteberegningen har fundet sted i begge selskaber. Endvidere forudsætter den vidtløftige beregninger af den i begge selskaber faldende skat på det overførte udbytte. Man har derfor foreslået, at aktieselskaber ikke til deres skattepligtige indkomst skal medregne udbytte af aktier. Reglen gælder såvel for udbytter, der hidrører fra her i landet hjemmehørende aktieselskaber og andre af § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, omfattede selskaber, som for udbytter fra lignende selskaber med hjemsted i udlandet. Reglen gælder dog kun, hvis de pågældende aktier ikke er erhver-